

§ 6.

Свето-то Исааково Житіє.

Исаакъ подражалъ примѣратъ, който му подавъ Башаму Авраамъ за кѣмъ благочестіе то и трудолюбіе то. Той захванжлъ негово то мѣсто, както управникъ на Църква та Божія. Въ време то нѣ домашны тѣ си, или на полски тѣ си трудовы, той непрестанно за Бога мыслялъ, и вынѣги му съ молялъ да го благослови. Ижкъ за благодарѣнія та приносялъ благодареніе на Бога врьдъ сички-тѣ си домашны. Богъ му подарилъ щедро съ-каквы добрины заради това, и му се обѣщаль, чи сички тѣ, челоуѣцы щѣтъ да получаютъ спасеніе презъ единъ отъ негови тѣ потомцы.

§ 7.

Отиваніе то на Іакова въ Месопотамію.

Быт. Гл. 25-26.

Исаакъ ималъ двама сыновы: Исава и Іакова. Исавъ былъ съсь дивъ нравъ, начюмренъ, склоненъ кѣмъ гнѣвъ и мститель. Той се женилъ безъ воля та на родители тѣ си за двѣ жены, отъ такъвъ народъ, кой то былъ предаденъ на идолопоклонство и на сѣко развращеніе; а Іаковъ, напротивъ былъ съсь нравъ кро-тъкъ, тихъ и богобоязливъ, послушливъ на родители тѣ си, оставалъ си добровольно съсь тѣхъ въ доматъ